

ק"פ 60856/07/21 - תומר בן שטרית, מאיר בן שטרית נגד רמי שמעון

בית משפט השלום בכפר סבא

ק"פ 60856-07-21 שטרית ואח' נ' שמעון

בפני כבוד השופט, סגן הנשיאה עמית פרייז
קובלים 1. תומר בן שטרית
2. מאיר בן שטרית
נגד
נאשם רמי שמעון
ע"י עו"ד דוד שטיין
החלטה

לפניי בקשה לביטול הקובלנה, נוכח מספר טענות מקדמיות שתפורטנה.

תיאור הקובלנה

נגד הנאשם הוגשה קובלנה, אשר בנוסחה המתוקן כוללת שלושה אישומים. באישום הראשון מיוחסת לנאשם עבירת איומים, ובאישומים השני והשלישי מיוחסת לנאשם עבירת הטרדה בזדון.

על פי עובדות החלק הכללי לכתב הקובלנה המתוקן, הנאשם והקובלים מתגוררים בבניין משותף ברעננה. נטען כי בשש השנים האחרונות, עקב תסכולו של הנאשם כי פרויקט תמ"א 38 בבניין טרם יצא אל הפועל, הוא החליט למרר את חיי הקובלים ובני משפחתם.

על פי עובדות האישום הראשון, ביום 26/3/21 סמוך לשעה 3:20 צלצל הנאשם באינטרקום של הקובלים ובני משפחתם. הקובל 1, אשר התעורר כתוצאה מהצלצול, החליט לתעד את הנאשם מבצע את המעשים, וכך הסריט את הנאשם לאחר שזה חזר על מעשיו כעבור כחצי שעה. הנאשם הבין שהוא מוסרט, והתקרב אל הקובל 1 עם אלה בניסיון לתקוף אותו, תוך שאיים: "אני אוריד לך את הפרצוף", "אני אשבור לך את העצמות". הקובל 2 ירד למטה, והנאשם פנה אליו בצורה מאיימת תוך נפנוף באלה בה אחז.

ביום 1/4/21, ולמרות צו למניעת הטרדה מאיימת שהוצא בינתיים, שלח הנאשם מייל לקובל 2, מה שגרם לו לחוש מאוים מאי פעם.

על פי עובדות האישום השני, בתקופה שבין השנים 2015-2021, הנאשם בחר לכבות כל לילה את אורות הבניין המשותף, תוך ביצוע מעקב אחרי הקובלים ובני משפחתם, וזאת למרות בקשות חוזרות ונשנות של הקובלים להפסיק

את המעשים.

על פי עובדות האישום השלישי, בתקופה שבין 5/1/21-26/3/21, הנאשם היה מצלצל באינטרקום של הקובלים ובני משפחתם בשעות לילה מאוחרות. ברוב המקרים, דובר בשני צלצולים בלילה, בהפרש של כחצי שעה.

טענת סיכון כפול

לטענת הנאשם, כאשר בעבר הוגשה תלונה במשטרה נגד הנאשם על ידי הקובלים, וכתב הקובלנה הוגש לאחר שהתקבלה החלטת המשטרה שלא להגיש כתב אישום נגד הנאשם, הנאשם הועמד בסיכון כפול להרשעה.

טענת כבר נשפטתי, במובנה הצר נשוא בסעיף 5 לחוק סדר הדין הפלילי, דורשת קיומו של פסק דין מרשיע או מזכה כנגד הנאשם. הטענה הרחבה יותר של סיכון כפול, אינה מבוססת על הכרעת דין בעניינו של הנאשם בהליך קודם, אלא על העובדה שהנאשם עמד בפני סכנת הרשעה בהליך קודם.

הגנת הסיכון הכפול דורשת מספר תנאים מצטברים (דנ"פ 532/93 **רשל מנינג נ' היועץ המשפטי לממשלה**), כאשר הראשון שבהם הינו שהנאשם הועמד לדין בהליך הראשון על פי כתב אישום "כשר".

בעניינו, לא הוגש נגד הנאשם כתב אישום מעולם, אלא שהמשטרה החליטה שלא לקיים חקירה כנגדו לאחר הגשת תלונות הקובלים. כך, מלבד הליך הקובלנה, הנאשם לא עמד בסיכון להרשעה בעניינו. בנסיבות אלה, טענת הסיכון הכפול נדחית.

טענת הגנה מן הצדק

הנאשם טוען כי ההליך "זוהם" עקב העובדה שהקובל 1 הגיש יחד עם הקובלנה קלסר ראיות בו מצוי היה חומר ראיות אשר לא אמור היה להיות בתיק, ועל כן עומדת לנאשם טענת הגנה מהצדק באופן שמביא לביטול כתב הקובלנה.

לעניין זה, הרי שביום 2/1/22 הוגשה בקשה לתיקון הקובלנה, שמלבד הוספת הקובל 2, כללה בקשה להוספת נספחים אליה. ביום 3/1/22 ניתנה החלטה לפיה אין מקום להגיש את הנספחים, ואלה יוצאו מהתיק. באופן משלים נקבע כי לא היה מקום להגיש קלסר ראיות למזכירות, והקובל 1 ייטול אותו, וכך נעשה.

ביום 14/2/22 הוגשה בקשה מטעם הקובלים למחוק את כתב הקובלנה הראשון שהוגש, מאחר והוא כולל מספר ראיות. ביום 17/2/22 ניתנה החלטה לפיה אין מקום למחוק את כתב הקובלנה, לאחר שתוקן, כאשר ב"כ הנאשם התבקש להגיב לחלק הבקשה העוסק בהוצאת הנספחים הנלווים לכתב הקובלנה הראשון. כאשר תגובת ב"כ הנאשם

לכך לא התקבלה, ניתנה ביום 3/3/22 החלטה לפיה ניתנת אורכה לתגובה כאמור עד יום 10/3/22, כאשר העדר תגובה יתפרש כהסכמה. בהעדר תגובה גם לאחר מכן, ניתנה ביום 7/4/22 החלטה בדבר הסרת מסמכים אלה מהתיק, וכך נעשה. לאחר מתן החלטה כאמור ויישומה, הרי שביום 11/4/22 הוגשה עמדת ב"כ הנאשם, בה התנגד להוצאת המסמכים, ואף עיבה את טענת ההגנה מהצדק לעיל.

אכן צודק ב"כ הנאשם כי לא ראוי היה בכל שלב להגיש חומר ראיות יחד עם כתב הקובלנה. הגשת חומר ראיות יחד עם כתב אישום, או כתב קובלנה לענייננו, הינה בניגוד לסדר הדין הפלילי, ולפיכך ניתן לקבוע כי אותה הגשה מהווה פגם בהתנהלות הקובל 1 כלפי הנאשם בהליך הפלילי.

יחד עם זאת, כאשר חומר הראיות כבר אינו מצוי בתיק, הרי שהוא לא יהיה חשוף בפני המותב שישמע את הראיות, ככל שבכוונת הנאשם לכפור בכתב הקובלנה. יתר על כן, למותב הנוכחי, שלא ישמע ראיות ככל שיהיה צורך בכך, לא זכור כלל תוכנו של מסמך כלשהו מאותו חומר ראיות. במצב דברים זה, לא ניתן לומר כי נגרם נזק כתוצאה מהגשת חומר הראיות בעבר ביחד עם כתב הקובלנה, כמו גם עם הבקשה לתיקונו.

נוכח המפורט לעיל, עסקינן בפגם בהליך הפלילי, אך כזה שבמבחן התוצאה אינו מביא לפגיעה כלשהי בעקרונות של צדק והגינות משפטית. משכך, אין בקיומו של הפגם להביא לקבלת טענת ההגנה מהצדק, והריני לדחותה.

המשך ההליך

כאשר לא התקבלה כל טענה מקדמית, הרי שיש מקום להמשך ההליך. בד בבד, ב"כ הנאשם מבקש שבית המשפט יפעל בהתאם לסעיפים 71, 73 לחוק סדר הדין הפלילי.

לענין סעיף 71 לחוק, שעניינו מתן אפשרות לפרקליטות המחוז לנהל את ההליך. הדבר נעשה עוד בהחלטה מיום 28/7/21, כאשר ביום 30/8/21 התקבלה הודעה מפרקליטות מחוז מרכז, לפיה אין בכוונתה לנהל את ההליך.

לענין סעיף 73 לחוק, שעניינו הפסקת הדיון בקובלנה עד שהקובל ימנה לעצמו עורך דין. על אף הפגם שתואר בהתנהלות הקובל 1, הרי שבמכלול התנהגות הקובלים לא הגעתי לכלל מסקנה כי מי מהם אינו מסוגל לנהל בעצמו את עניינו בבית המשפט, ואף לא למסקנה כי מי מהם מתנהל באופן טורדני. על כן, אף מבלי לבקש את תגובתם המסודרת לבקשת ב"כ הנאשם בעניין זה, הריני דוחה בקשה זו.

התוצאה הינה שההליך יימשך כסדרו. התיק נקבע להקראה ליום 9/6/22 שעה 9:30.

המזכירות תעביר עותק מההחלטה לצדדים.

ניתנה היום, ח' אייר תשפ"ב, 09 מאי 2022, בהעדר הצדדים.